

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Det af de 3 ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag maa jeg fraraade. Jeg har nok set, at man ved anden eller maaske tredie Behandling har drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde gøre dette Fradrag af 3,500 Kr. fælles for alle de erhvervsdrivende, baade dem, der nu er inde under Loven, og ogsaa dem, der vil komme ind under den i dens nye Skikkelse; men jeg tror ikke, at dette vil være rigtigt, i hvert Fald vilde jeg ikke kunne gaa med til det. Der er i Loven gjort en Forskel mellem de oprindelige og de senere tilkomne, som jeg synes, der er noget berettiget i, og man maa jo vel huske paa, at Erhvervs kommunen beskatter ikke Erhvervsindtægten fuldt ud; den beskatter den med $\frac{2}{3}$ af Ligningsprocenten; den beskatter ikke en Gang den Skatteindtægt, vedkommende efter sin Ansættelse ellers vilde betale Skat af til Kommunen, men beskatter kun Indtægten med $\frac{2}{3}$ af Ligningsprocenten uden de Forhøjelser, som ellers finder Sted i alle Kommuner, navnlig alle Bykommuner, for de nogenlunde store Indtægter. Det, at disse oprindelig under Loven værende Personer skulde bringes ind under de samme Fradragsforhold som de andre, vilde være en Forringelse, som jeg tror vilde blive meget ilde optaget. Jeg maa saaledes fraraade dette Ændringsforslag, som jeg tror vil være i høj Grad uheldigt.

Dalsgaard: Det Mindretal, jeg tilhører, finder ikke, at Lovforslaget foreligger i en tilfredsstillende Affattelse, som det er blevet vedtaget i Folketinget; men under Hensyn til den store Stemning, der har været i det andet Ting for at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, under Hensyn til, at det er en midlertidig Lov, der kun skal gælde i to Aar, og under Hensyn til, at Rigsdagen ventelig skal slutte i Morgen, og at der derfor ikke er Tid heller til yderligere Forhandling om Sagen, har Mindretallet dog ment at burde undlade nu at søge Forandringer indført i Lovforslaget, og det ogsaa af den Grund, at det indeholder visse Forandringer i de nugældende mellemkommunale Skatteregler, som Mindretallet billiger. Vi stemmer selvfølgelig for Ændringsforslag Nr. 1, som ogsaa er tiltraadt af os, og det er jo kun ved en Fejltagelse, Lovforslaget er blevet affattet saaledes i det andet Ting, at det er nødvendigt at stille dette Ændringsforslag, men vi stemmer altsaa ikke for det under

Nr. 2 stillede Ændringsforslag, uagtet vi sympatiserer med det, og jeg tror ogsaa for mit Vedkommende, at naar denne Sag bliver taget op til ny Behandling, naar det Tidspunkt kommer, da man skal søge at faa en endelig Lov om dette Forhold, saa vil den Tanke, der er udtrykt i det Ændringsforslag, som jeg tillod mig at stille subsidiært, da Sagen sidst var til Behandling, komme til Overvejelse, og jeg tror ogsaa, at den vil trænge igennem, idet jeg ikke kan se andet, end at den er berettiget. Som Lovforslaget nu foreligger, vil mine Meningsfæller og jeg undlade at stemme for Ændringsforslag Nr. 2 og ogsaa undlade at stemme for Lovforslaget, naar det kommer til at foreligge til endelig Vedtagelse.

Piper: Den mellemkommunale Beskatning kan jo gennemføres efter flere forskellige Systemer. Der var eet System, der var gældende for Loven af 1903, nemlig det, at man beskattede de Personer, der gennem deres Erhverv voldte Erhvervs kommunen Udgifter. Det var væsentlig det System, som laa til Grund den Gang. Nu er man gaaet over til et andet System, nemlig at beskatte til Erhvervs kommunen alle de Indtægter, der falder i denne Kommune, og i Konsekvens deraf burde man ogsaa gøre Reglerne ens med Hensyn til Fradrag for de forskellige Personer, der rammes med Skat af Erhvervs kommunen. Den ærede Ordfører for Udvalget udtalte, at det var jo ikke hele Indtægten, der blev beskattet i Erhvervs kommunen. Nej, men for en hel Del af de mindre Indtægter bliver jo den Part, der bliver tilbage til Opholdskommunen, saare ringe, saa ringe, at det absolut bliver en Byrde for Opholdskommunen at have disse Personer boende hos sig. Under Lovens tidligere Skikkelse blev dette Minus i en Del Kommuner opvejet ved, at der var mere velstillede Skatteydere til Stede; men ved den Ændring, der nu er foretaget i Loven i det andet høje Ting, har Erhvervs kommunen jo indkasseret et betydeligt Beløb hos disse, og for de Kommuners Vedkommende, i hvilke der ikke er mere velstillede Beboere, men hvor hele Udflytningen bestaar af Personer, som, hvis de betalte Skat af hele deres Indtægt i Kommunen, ikke vilde betale mere end den Byrde, de paafører Kommunen, vil det absolut være til Tab, naar nu Erhvervs kommunen skal have en Del af deres Skat, saaledes at det kun bliver et Minimum, der erlægges til Opholdskommunen.